Nr. 178. Środa, 8 Sierpnia 1923 r. Rok 113.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie wieczorem.

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza. | Cena pojedynczego egzemplarza 2000 Mp. | Redaktor Naczelny: JERZY KONARSKI.

Adres Administracji: Lwów, ul. Podwale 3 (Tel. 73). | Adres Redakcji: Lwów, ul. Chorążczyzny 31 (Tel. 178)

O nawrót ze złej drogi.

Lwów, 7. sierpnia.

Przed kilku dniami poruszona została na tem miejscu sprawa kulejącego postępu przysposobienia rezerw wojskowych. Dziś wracamy do tego zagadnienia z pewnymi wnioskami — w przekonaniu, że wiele z omawianych szeroko spraw t. zw. „aktualnych" powinno zejść na plan drugi przed tą — doniosłą i niedocenianą.

Za główne powody dotychczasowych nikłych wyników przysposobienia rezerw można przyjąć: brak należytego zainteresowania u społeczeństwa, oddającego się po wysiłkach wojny drzemce wygodnego pacyfizmu — dalej brak inicjatywy i rzutkości u tych władz wojskowych, które powołano do pracy w danej dziedzinie, wreszcie — przenikanie elementów politycznych do zrzeszeń wojskowo-wychowawczych. Ten ostatni moment jest, bodaj, że najgroźniejszy. Bo — można drogą propagandy i uświadamiania skruszyć obojętność społeczeństwa. Można przez kilka rozkazów i przesunięć personalnych uaktywnić odnośne władze wojskowe, stworzyć im program, który **musi** być wykonany. Ale raz wkorzenione życie partyjne w instytucjach apolitycznych, pozostawione samo sobie, idąc „z duchem czasu" krzewić się będzie dalej i zatruwać i paraliżować wszystko, co się gdziekolwiek zrobi. Tu jest największe niebezpieczeństwo dla pracy wojskowej wśród społeczeństwa, tu jest mikrob, który na manowce sprowadza najofiarniejsze wysiłki, strawi je i zabije.

Dlatego walka z tym przeciwnikiem jest pierwszym punktem naprawy. Tylko — jak? Bo rzecz nie jest łatwa. Na pozór cała baterja zarzutów uderza o próżnię. O co uchwycić? Każde z zainteresowanych towarzystw i związków wyprze się uroczyście wszelkiego udziału w życiu politycznem, udowodni statutami, że żadnej akcji politycznej nie prowadzi i prowadzić nie może. Pracują one natomiast w duchu bądź narodowym, bądź szczerze demokratycznym, a to przecież z partyjnictwem nie ma nic wspólnego. Odwrotnie — jest to ideowo pojęta, czysta praca państwowa.

To jedna trudność. Ale z nią jeszcze najłatwiej się uporać. Przełamie te argumenta obrony głos opinji publicznej, która jedne z tych towarzystw potępia, z innemi sympatyzuje, a ta gra uczuć sprzecznych z niczego innego nie powstaje, jak z różnic partyjnych społeczeństwa. Potem — głos faktów. Dlaczego n. p. sa obchody i uroczystości, w których jedno Towarzystwo udział bierze z całym entuzjazmem, a drugie samą propozycję udziału owego uważałoby — za obrazę? Decydują tu oczywiście sprzeczne poglądy na charakter pracy państwowej. To, co jedno towarzystwo uważa za jedynie zgodne z dobrem państwa, to drugie odrzuca jako szkodliwe. A to jest właśnie istota i treść każdej partyjnej orjentacji.

Zarzuty te więc nie dadzą się odparować. Zbyt wiele dowodów potwierdza ich prawdziwość. Ale gorszą jest trudność druga. Oto takie a nie inne piętno powyższym organizacjom nadają nie ideje ich, rzeczywiście państwowe, obywatelskie i ponadpartyjne, ale **ludzie**, którzy organizacjami temi kierują i tworzą właściwe tło ich działalności. A ludzi tych o przekonaniach wyrobionych, często krańcowych i partyjnych odmienić się nie da. Ani wytłumaczyć im, że wpływ ich jest zły, że wykrzywia pierwotną ideję towarzystwa; oni są innego zdania. Uważają, że kształtując charakter towarzystwa na swoją modłę, przysługują się dobrze interesom państwa, zamkniętym w ich partyjnym kanonie. Ludzie ci wreszcie — wbrew zasadzie fizykalnej — przyciągają do współpracy sympatyków jednej z nimi barwy, a odtrącają — często mimo woli, samą swoją barwą — tych, którzy myślą inaczej. I tak powstają organizacje, będące jednolitem odbiciem tarć, jakie dzielą naród.

Powstaje błędne koło. Pewna organizacja posiada zabarwienie „A", bo takie zabarwienie mają jej członkowie. A jest tak, ponieważ do organizacji nie należą ludzie zabarwienia „Z". A nie należą, bo **nie** chcą należeć do organizacji o zabarwieniu „A".

Już sama konstrukcja tego „błędnego koła" wskazuje na to, jak je rozwiązać. Klucz do zadania **ma w swem ręku społeczeństwo.**

Należy bowiem o tem pamiętać, że towarzystwa wojskowo-wychowawcze nie są stronnictwami politycznemi. Że ten, kto **pragnie** być członkiem takiego towarzystwa, nie podpisuje żadnego zobowiązania partyjnego. Że członkiem może być **każdy Polak**, odpowiadający warunkom statutu, a statut żadnej organizacji wojskowo-wychowawczej nie zawiera żadnych zastrzeżeń, co do politycznych przekonań członka. Wynika to z programowej apolityczności tych stowarzyszeń.

Cóż więc ma czynić społeczeństwo? Niech przez stosowne rozmieszczenie „barw" wprowadza równowagę (z pewnego punktu widzenia — dysharmonję) w skład owych towarzystw. Niech bezpartyjni, niech ludzie o przekonaniach „Z" **masowo przystępują** do organizacji, będących dotychczas monopolem „A" — i odwrotnie. Będą tam z początku źle widzianą „opozycją". Potem zajmą właściwe miejsca. A potem przez ferment i walkę — dojdą z gospodarzami do porozumienia na tej platformie, na której porozumienie jest możliwe, na platformie na żaden kolor niezabarwionej pracy państwowej, takiej, jaką wykonuje żołnierz w okopach. On swą „orientację" zostawił z ubraniem cywilnem w domu. Ci zostawią ją przed drzwiami towarzystw, do których wstęp takiemu intruzowi musi być wzbroniony.

To się da zrobić. I tylko w ten sposób trzeba będzie „zdobywać" te organizacje dla idei bezpartyjności.

Na zakończenie jeden apel do władz wojskowych. Niech we własnym zakresie działania spróbują ułatwić narodziny tej idei. Projekt jest prosty. Przy Dowództwie Okręgu korpusu powstać powinien Komitet obywatelski przysposobienia rezerw. Powołuje go do życia Dowódca Okręgu, kieruje jego pracami, Zastępca Dowódcy, oparty o Oddział III. szt. (referat przysposobienia rezerw). W skład komitetu weszliby delegaci organizacji wojskowo-wychowawczych, prasy i tych zrzeszeń i kół społeczeństwa, które pośrednio mogłyby się przyczynić do akcji w tym zakresie. Po powiatach analogiczne komitety powstałyby przy Powiatowych Komendach Uzupełnień.

Tam, w czystej atmosferze pracy żołnierskiej, ogarniającej całe Państwo, a nie poszczególne obozy, może uda się stworzyć jakiś „modus vivendi" dla tych, którzy różnemi drogami przecież do jednego idą celu. Może tam pocznie się myśl współpracy zamiast zawistnej konkurencji.

Dzień ten godziłoby się nazwać dniem wielkim. **A. N.**

W przededniu antyczeskiego przewrotu na Słowaczyźnie

(Telegram własny „Gazety Lwowsk.").

Praga 6 sierpnia.

(L) W Topolczanach na Słowaczyźnie, gdzie przebywa obecnie prezydent Masaryk, odbyła się onegdaj wielka narada polityczno wojskowa przy wsi o udziale posła słowackiego w Paryżu Osuskiego.

Przedmiotem jej była zaostrzona sytuacja wewnętrzna na Słowaczyźnie. Jak donoszą z Pressburga, senatorowie i posłowie słowaccy mają zbojkotować parlament czeski i utworzyć własny Sejm słowacki a wobec przewidzianego terroru czeskiego zwołać Sejm słowacki po za granicami Czechosłowacji.

W tych dniach pojawi się odezwa do narodu słowackiego podpisana przez słowacką Radę Narodową.

Celem ulżenia sytuacji wewnętrznej na Słowaczyźnie rząd czeski skłonny jest wejść w porozumienie i z rządem węgierskim i udzielić mu pewnych koncesji go podarczych. W tym celu oczekiwany jest przyjazd premiera węgierskiego hr. Bethlena do Topolczan.

Prezydent Wojciechowski w Zakopanem.

Uroczyste przyjęcie. — Jubileusz Tow. Tatrzańskiego. — Wycieczka do Morskiego Oka. — Entuzjazm ludności. — Echa sprawy Jaworzyny.

(Telegram „Gazety Lwowskiej".)

Zakopane, 7. sierpnia.

Zakątek u stóp Tatr przybrał uroczysty wygląd. Flagi o barwach narodowych i girlandy zieleni stroją domy i wille. Ruch niezwykle ożywiony. W niedzielę o godz. 9 rano stanął na dworcu pociąg Prezydenta Rzeczypospolitej. Towarzyszą Mu rodzina, Ministrowie i świta. Orkiestra intonuje hymn, kompania honorowa prezentuje broń, u stóp salonowego wagonu witają Najwyższego Dostojnika Państwa starostowie: nowotarski Trześniewski i spisko-orawski Bednarski, oraz liczne delegacje. Nastrój panował bardzo serdeczny.

Po krótkim wypoczynku w siedzibie Czerwonego Krzyża, udał się Prezydent z Swoim orszakiem do kościoła, gdzie Go powitał Biskup Przeździecki. Dalszy program dnia wypełniły Prezydentowi: uroczystość pięćdziesięciolecia Towarz. Tatrzańskiego, gdzie przemawiał prof. dr. Jan Gwalb. Pawlikowski, udział w poświęceniu szpitala epidemicznego, bankiet jubileuszowy, na którym przemawiał Prezydent Wojciechowski i wspaniały raut w salach Towarzystwa Czerwonego Krzyża.

W poniedziałek o godz. 8 rano udał się Prezydent w towarzystwie świty i przedstawicieli władz municypalnych do Morskiego Oka, witany po drodze owacyjnie przez ludność i obrzucany kwiatami. Przed schroniskiem w Morskiem Oku ustawiono bramę tryumfalną, przy której powitał Prezydenta dr. Wilczyński, pełnomocnik dóbr hr. Zamoyskiego, a córeczka dra Goebla wre-

rozwijała bukiet kwiatów. Stąd udał się Prezydent do Czarnego Stawu. Po powrocie odbyło się śniadanie, na którem wygłoszono kilka przemówień. Minister Osiecki wzniósł toast na cześć armji polskiej. Dr. Goebel, składając imieniem Tow. Tatrzańskiego Prezydentowi podziękowanie za przybycie, oraz wyrazy czci i hołdu, dziękując za poparcie Rządu i wojskowości w rozwiązaniu problemu udostępnienia Tatr, podniósł zasługi hr. Władysława Zamoyskiego w sporze o Morskie Oko. Niewątpliwie także sprawa Jaworzyny da się załatwić korzystnie na rzecz Polski, o ile wytrwamy na stanowisku dotychczasowem. Na to przemówienie odpowiedział Prez. Wojciechowski **w mocnych słowach, obiecując wszelkie poparcie** w tej **sprawie. Zbadawszy ją na miejscu, stać będzie silnie na stanowisku komisji delimitacyjnej.**

Wieczorem oświeciły góry barwne ognie sztuczne, oraz odbyły się tańce góralskie.

Stosunki handlowe z sowietami.

(Telegram „Gazety Lwowskiej".)

Moskwa, 6 sierpnia.

Przedstawiciel handlowy sowietów w Warszawie Fiodorow, w wywiadzie z dziennikarzami sowieckimi oświadczył, że w ostatnich czasach nastąpił pomyślny zwrot w stosunkach ekonomicznych polsko-rosyjskich. Jeżeli wypadki potoczą się, jak obecnie, to w krótkim czasie nastąpi wznowienie stosunków handlowych polsko-sowieckich. Realne warunki ekonomiczne możliwości eksportu do Polski są dla sowietów nader korzystne.

Delegat słowacki w Paryżu.

(Telegram własny „Gazety Lwowsk.").

Paryż, 6. sierpnia.

Delegat słowacki prof. dr. Tuka wręczył w Paryżu posłom angielskiemu, japońskiemu i francuskiemu memorjał w sprawie samostanowienia o sobie narodu słowackiego. Memorjał ten wręczony także został poszczególnym członkom Rady Ambasadorów.

Sprawa kolonistów niem. na forum międzynarod.

Niemoralność niemieckiej polityki antypolskiej. — Do czego zmierzała pruska komisja kolonizacyjna? — „Polska jako Państwo cywilizowane szanuje nabyte prawa". — Traktatu o mniejszościach narodowych nie można interpretować na szkodę Polski.

(Telegram „Gazety Lwowskiej").

Haga, 6. sierpnia.

Na pierwszej sesji Trybunału międzynarodowego sprawiedliwości, poświęconej rozprawom ustnym w **sprawie kolonistów niemieckich w b. zaborze pruskim**, przemawiał sir Ernest Pollock. W przemówieniu swem przedstawił stanowisko Polski w tej sprawie, odsłonił **niemoralność niemieckiej polityki antypolskiej w przeciwstawieniu do ugruntowanej traktatem legalności postępowania Polski w sprawie kolonistów**. Komisja kolonizacyjna pruska zmierzała do rozsadzenia spoistości społeczeństwa polskiego, oraz strategicznego zabezpieczenia Niemiec. Rząd pruski już po rozejmie w listopadzie 1918 usiłował w drodze presji przy rentowych na gdański Bauernbank kontynuować politykę kolonizacyjną na terenie Polski. Mówca zaznaczył, że **Polska, jako państwo cywilizowane szanuje nabyte prawa**, do których nie można jednak zaliczyć roszczeń kolonistów niemieckich, wynikających z umów rentowych. Dalej przytaczał analogiczne rozstrzygnięcia sądów angielskich i amerykańskich. Co do sprawy sukcesji, dowodził na przykładzie przejęcia państwowości w Transwalu przez Związek południowo-afrykański, że teorja sukcesji państw. nie może się rozciągać na przejęcie zobowiązań szkodliwych dla sukcesora. Wreszcie wykazał, że **w żadnym razie traktatu o mniejszościach nie można interpretować na szkodę państwowości polskiej.** Następna sesja Trybunału, poświęcona również rozprawom publicznym w tej **sprawie**, odbędzie się we wtorek.

Min. Osiecki do Urzędów Ziemskich.

Skargi na przewlekanie spraw. — Prezesi osobiście odpowiedzialni za wszelkie zaniedbania. — Pociąganie winnych zaniedbania do surowej odpowiedzialności.

(Telegram „Gazety Lwowskiej").

Warszawa, 7. sierpnia.

Min. reformy rolnych p. Osiecki rozesłał do prezesów Okręgowych Urzędów Ziemskich okólnik, w którym z powodu częstych skarg na powolne załatwianie spraw, poleca pod osobistą odpowiedzialnością prezesów poczynić zarządzenia, celem usunięcia zaległości i szybkiego nadania biegu wszelkim sprawom. Wstrzymanie spraw bez uzasadnionych powodów i zbytnie ich formalizowanie jest niedopuszczalne. Winni będą pociągani do surowej odpowiedzialności. Prezesi winni sprawdzać osobiście wykazy zaległości, wnikać szczegółowo w treść niezakończonych spraw i czynić odpowiednie zarządzenia.

Min. Głąbiński w Wielkopolsce.

(Telegram „Gazety Lwowskiej".)

Bydgoszcz, 6 sierpnia.

Wczoraj przybył tutaj Minister wyznań i oświaty w celu poinformowania się na miejscu o stosunkach szkolnych a między innem **w sprawie założenia osobnej szkoły rzemieślniczej. Przyjął liczne delegacje zainteresowanych, między innymi prez. miasta dr. Śliwskiego, który przedstawił mu prośbę o przeniesienie z powrotem do Bydgoszczy wyższej szkoły rolniczej. Również delegacja tutejszej Izby handlowej przedłożyła prośbę o założenie wyższej szkoły handlowej. Prośby te przyrzekł Minister rozpatrzyć. Po zwiedzeniu kilku budynków szkolnych i wzorowo urządzonego Instytutu rolnego udał się Minister na uroczystość otwarcia Muzeum miejskiego, po południu był obecny na regatach, wieczorem odjechał z powrotem do Warszawy.**

Z komisji Senatu.

Kredyt na pomoc rolną. — Finanse komunalne. — Funkcjonarjusze państwowi i emeryci. — Ochrona wynalazków. — Spółdzielnie.

(Telegram „Gazety Lwowskiej".)

Warszawa, 7. sierpnia.

Na posiedzeniu Komisji skarbowej przyjęto według referatu sen. Krzyżanowskiego projekt ustawy o przyznaniu kredytu państwowego w sumie 25 miljardów mk. na pomoc rolną dla emigrantów. Następnie według referatu sen. Kędziora przyjęto projekt ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych. Pozatem komisja postanowiła zwrócić się do Sejmu z prośbą, aby jaknajprędzej uchwalił ustawę o uposażeniu sędziów i prokuratorów, a to z tego względu, że nie można uchwalić ustawy emerytalnej, która wiąże się z ustawą o uposażeniu sędziów i prokuratorów. — Również nie została załatwiona ustawa o uposażeniu urzędników. Celem opracowania projektu wyłoniono podkomisję.

Na posiedzeniu Komisji gospodarstwa społecznego i prawniczej rozpatrywano projekt ustawy o ochronie wynalazków i wzorów. Referował sen. Brun, który do projektu uchwały sejmowej zaproponował cały szereg poprawek. Nad poprawkami temi odbyła się ożywiona dyskusja.

Na posiedzeniu Komisji gospodarstwa społecznego rozpatrywano poprawki Komisji prawniczej zaproponowane do projektu ustawy dotyczącej niektórych zmian ustawy o spółdzielniach.

Krytyczna sytuacja finansowa Gdańska.

Emisja banknotów na 60 miljardów.

(Telegram „Gazety Lwowskiej").

Gdańsk, 6. sierpnia.

Na jutrzejszem posiedzeniu Rada miejska ma się zająć sprawą wypuszczenia nowych pieniędzy gdańskich, t. zw. Notgeld. Senat postawił wniosek, aby zatwierdzić emisję marek gdańskich do sumy 60 miljardów. „Dziennik Gdański" pisząc o tem, zaznacza, że emisja nowych pieniędzy jest najdogodniejszym sposobem zasilenia pustych kas, a równocześnie jest podatkiem najniesprawiedliwszym, obliczonym na to, że gdy marka niemiecka spadnie, amortyzacja długów będzie niemożliwa, jeżeli zaś podwyższy się, nastąpi katastrofa.

MAURICE LEBLANC 43)

DEMON i KOBIETA.

(Przekład z oryg. Heleny Przyjemskiej)

(Ciąg dalszy).

Niedługo potem z trzaskiem i łoskotem runęła jedna połowa mostu, rozsiewając snopy iskier wokoło. Druga płonęła dalej. Co chwila ogniem strawiony odrywał się kawał belka i w przepaść spadając, żarem czerwonym rozświetlał ciemne głębie.

Za każdym razem doznawała Weronika uczucia pewnej ulgi. Nerwy napięte do ostateczności zaczęły rozluźniać się nieco. Ogarniała ją świadomość bezpieczeństwa tem pełniejszego, im szerszą, im bardziej nieprzebytą stawała się przepaść, dzieląca od niej tajemniczego wroga. Nie opuszczała mimo to kiosku i postanowiła pozostać w nim aż do świtu, by upewnić się. Wszelkie połączenie z drugą stroną doszczętnie zostało zniszczone.

Tymczasem mgła gęstniała, ciemności nieprzejrzane ogarnęły wszystko dokoła. O północy usłyszała Wera wychodzący z tamtej strony, od szczytu wzgórza (o ile zorjentować się mogła), stukot, niby tępe uderzenia siekierą o drzewo. Drwal niewidzialny uderzał miarowo, odrąbując gałęzie, dołamywane następnie inną ręką.

Weronice przeszła przez głowę myśl (nierozumna, wiedziała to dobrze), iż chyba drwa tam przygotowują, by w miejsce spalonego mostu przerzucić prowizoryczną kładkę. — Myśląc o tem, silniej ścisnęła broń ręką.

Po godzinie takiego czuwania wydało się Weronice, że ją dochodzą jęki, czy nawet krzyk, rychło stłumiony — a potem długo, długo, szelest gałęzi, odgłosy kroków, drepcących tam i napowrót.

Jednak i to ustało po czasie. I uczyniła się cisza wielka — cisza, w której toniach zapada drgnienie każde i każdy gubi się szelest — i każdy przejaw życia w przestrzeni — zanika...

Zdrętwiała od znużenia i głodu, który coraz więcej zaczynał dawać się jej we znaki, Wera niezdolną była w tej chwili do nazbyt głębokich refleksyj. Jedna myśl zajmowała ją najżywiej: zostawiła we wsi przygotowane do zabrania zapasy i teraz oto nie będzie miała czem zaspokoić pierwszego głodu. Coprawda niezbyt się tem trapiła. Skoro tylko mgły ranem opadną, roznieci wielki ogień na skale. Benzyny, nafty ma jeszcze poddostatkiem. Umyśliła nawet, że najwłaściwszem na to miejscem będzie skraj wyspy, miejsce, na którem wznosi się dolmen.

Nagle drgnęła. A zapałki? Nie ma zapałek! Zapomniała je na moście. Przetrząsnęła kieszenie: ani śladu!

— Jakże będzie?

I to jednak nie przerażało jej zbytnio. Świadomość, że ujść zdołała ataków nieprzyjaciela, wznieść między nim a sobą zaporę nieprzebytą, przejmowała Werę takiem uczuciem ulgi radosnej, że w myśli jej wszystkie inne trudności schodziły na plan dalszy.

— Jakoś się to ułoży!

Mijała godzina za godziną: wlokące się nieskończenie i coraz cięższe do przebycia w miarę, jak mgła coraz gęstsza i chłód coraz dotkliwszy zaczęły dawać się we znaki.

Nakoniec poczęła się na niebie przecierać szarość zrazu nieznaczna, rosnąca jednak w światło powoli, dokoła wszystko wynurzać z cieni, nabierać kształtów, od tła wyraźnym odcinać się konturem. Zajaśniał świt.

Weronika ujrzała, że przepalony most zapadł się całkowicie, w przerwie zaś pomiędzy obu wyspami, na przestrzeni około 50 metrów, szczerzy się grzbiet ostry i niedostępny, cienko ściosana ściana granitu.

Uratowana zatem!... Ocalona!

Podniósłszy jednak oczy na wzgórze przeciwległe, ujrzała na jego szczycie obraz, na widok którego krew zastygła jej w żyłach. W Gaju Wielkiego Dęba trzy drzewa najbardziej na front wysunięte, odarto z gałęzi na znaczną wysokość. Na pniach ogołoconych z zieloności, z rękoma podanemi w tył i skrępowanemi powrósłem do reszty ciała, z nogami spętanemi wraz z nędznym łachmanem odzieży, z głowami chwyconemi w pętle sznurów, z czarnemi skrzydłami czepców bretońskich na wiatr rozwianemi — widniały — niby mumie potworne, nędzą swą i ohydą pomsty wołające — wszystkie trzy siostry Archignat.

Uwisły na palach...

(C. d. n.)

Zakończenie Zjazdu Legjonistów.

Przeszło 6.000 uczestników. — Czterysta depesz powitalnych. — Obrady w ratuszu. — Hołd ś. p. Narutowiczowi. — Piłsudski o oszczerstwach rzucanych na Legjonistów. — Żołnierze wierni Wodzowi.

Lwów, 7. sierpnia.

(mg.) Obrady Zjazdu Legjonistów trwały wczoraj przez cały dzień i zakończyły się wieczorem przy współudziale marszałka Piłsudskiego.

Liczba uczestników Zjazdu zwiększała się z każdą chwilą, aż do wczorajszego dnia, tak, że ostatecznie obliczono, iż Komitet wydał ogółem aż 6750 kart uczestnictwa. Depesz powitalnych nadeszło 463, między innymi od ks. bisk. Bandurskiego, generałów: Minkiewicza, Galicy, Roji, Zielińskiego i Rydza-Śmigłego, Marji Jehanne-Wielopolskiej, wiecu obywatelskiego w Łodzi, oraz Związków Strzeleckich w Siedlcach, Katowicach, Toruniu, Gdańsku, Dziedzicach, Łucku, Kętach, Kosowie, Częstochowie, Białymstoku.

Z Nowego Jorku otrzymał Zjazd telegram tej treści: „Komendantowi posłuch — niech żyje demokratyczna Polska! Komitet im. Piłsudskiego, Klub ludowy P. S. L. Ameryka“. „Ognisko“ i Koło Narodowe“ w Chicago pozdrowiły Zjazd temi słowy: „Twórcom polskiego czynu orężnego i ich wodzowi Józefowi Piłsudskiemu w dziewiątą rocznicę pamiętnego wymarszu dnia 6. sierpnia wyrazy hołdu i uwielbienia“.

Wczorajsze obrady zgromadziły olbrzymi tłum Legjonistów, który szczelnie wypełnił salę ratuszową. Po zagajeniu przewodniczącego posła Dąbskiego, przemówił delegat Komitetu Obrony Narodowej i Związku młodzieży wojsk. w Ameryce p. Jan Sienkiewicz, następnie delegat Huculów-Legjonistów Koruczek w języku ruskim oddał hołd twórcy Legjonów. Prezes Zarządu głów. Związku Legjonistów w Warszawie Stefanowski poświęcił gorące słowa wspomnienia ś. p. Garjelowi Narutowiczowi, którego pamięć uczczono przez powstanie, oraz przez rezolucję, potępiającą akt mordu. Potem złożył mówca sprawozdanie z działalności Związku.

Po sprawozdaniach sekretarza Zarządu gł. Chmielewskiego i przewodniczącego Komisji rewizyjnej Podworskiego, rozwinęła się dyskusja nad szeregiem zgłoszonych wniosków. Podnoszono zwłaszcza sprawy natury ideowej i omawiając obecną sytuację polityczną w kraju, nawoływano do organizowania się i wzmacniania szeregów. Głos zabierali pp.: Jarosz z Torunia, Święcicki z Warszawy, poseł Moraczewski, poseł Poniatowski, kurjerka I. Brygady Zawisza-Gąsiorowska, Lachowski, Gościszewski, Drozd, Lew, Gren, Wałęga, Duglas, Fuchsówna, dr. Polakiewicz.

Nakoniec przemówił Komendant, rozważając dwie poruszone w dyskusji sprawy, a to odznak I. Brygady za wierną służbę, oraz sprawę reagowania na obrazy czci Legjonisty. Co do odznak postanowił Komendant, że zamiast pozostawiania na wszystkich odznakach cyfry I. Brygady, otrzymają wszystkie Brygady odznaki za wierną służbę, jakie posiadali dotychczas tylko Legjoniści z I. Bryg., z tem, że każda będzie miała na odznace swój numer z inicjałami J. P.

Nad drugą sprawą zatrzymał się mówca dłużej, z goryczą stwierdzając dziwne prawo oszczerstwa i suggestję kłamstwa, jakie wszechwładnie zawładnęły społeczeństwem. Jako Naczelnik Państwa nie chciał Piłsudski reagować na oszczerstwa drogą represji, gdyż na tę chorobę społeczną nie ma środków. Dziś będąc wolnym, postanowił Marszałek walczyć sam i zdecydowany jest w poszukiwaniu środków obrony honoru iść bezwzględnie naprzód, by zdobyć szacunek dla pracy w Państwie Polskiem.

Dalej mówił Komendant o niedomaganiu stosunku żołnierza do społeczeństwa polskiego, które jest przyczyną braku szacunku dla niego. Nie chcę Wam — mówił Wódz — wskazywać metod walki z oszczerstwem. Istotą walki jest podniesienie duszy ludzkiej na wysoki poziom moralny. Wtedy oszczerstwa będą tanie, a więc bezskuteczne. Gdy będziecie myśleli o obronie mojej czci, to proszę, aby obrona była skuteczną. Nie należy sięgać do przejawów zewnętrznych, ale tam, gdzie te oszczerstwa są fabrykowane.

Uchwalono długi szereg rezolucyj, z których oprócz wspomnianej najważniejsza jest wyrażająca niezłomną wierność Wodzowi.

Zjazd zakończył się zamknięciem obrad przez posła Dąbskiego.

Odpowiedź francuska.

Nie wolno zapominać o r. 1871. — Do Niemiec trzeba stosować metody niemieckie.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)

Paryż, 6. sierpnia.

Wskutek dyskusji w parlamencie angielskim rząd francuski ogłasza tekst odpowiedzi francuskiej na ostatnią notę angielską. W odpowiedzi tej powiedziano między innemi, że rządy Francji i Belgji przyszły do wniosku, iż od tej chwili w stosunku do Rzeszy należy stosować tę metodę postępowania, którą Niemcy stosowały w r. 1871. Rząd francuski uważa, że decydowanie w chwili obecnej już raz na zawsze o zdolności płatniczej Niemiec, byłoby aktem w najwyższym stopniu nierozważnym. W ten sposób może już po 10 latach moglibyśmy się znaleźć w obliczu Niemiec tak potężnych, że gorzko, a wraz z nami i Anglja, żałowalibyśmy tego. W sprawie stosunków Ameryki w sprawie odszkodowań nota francuska zaznacza, że Francja byłaby bardzo rada, gdyby delegat amerykański przyjmował większy udział w pracach komisji odszkodowań.

Rząd francuski w odpowiedzi na życzenia wyrażone przez rząd brytyjski ogłasza dziś odpowiedź francuską na projekt odpowiedzi angielskiej z dnia 12. czerwca i 20. lipca. Rząd francuski uznaje potrzebę najspieszniejszego rozwiązania sprawy odszkodowań, przypomina jednak o tych wielokrotnych uchybieniach ze strony **Niemiec, które zmusiły Francję do przedsięwięcia ostrych środków.** Opuszczenie okupowanych terytorjów może mieć miejsce jedynie w miarę spłacenia odszkodowań i w razie zaniechania oporu biernego. Nota francuska pragnie otrzymać również wyjaśnienia poszczególnych punktów, a mianowicie tego czy ostateczne i ogólne uregulowanie finansów proponowane przez angielską odpowiedź dotyczą również sprawy długów międzysojuszniczych.

Pogrzeb zwłok Hardinga.

Wielka manifestacja żałobna całego narodu. — Program pogrzebu na koszt państwa w Waszyngtonie. — Scheda po zmarłym prezydencie.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Wiedeń, 6. sierpnia.

Do „N. Fr. Presse“ telegrafują z Nowego Jorku: Na wszystkich stacjach przez które przejeżdżał pociąg ze zwłokami śp. Hardinga ludność składała kwiaty. Wczoraj od świtu do nocy od wybrzeża Alaski do Kanału Panamskiego, od Hawai do Filipinów, wszystkie garnizony dawały co pół godziny żałobne salwy. W kościołach wszystkich wyznań odprawiono nabożeństwa.

Pogrzeb na koszt państwa oraz uroczystości żałobne w Waszyngtonie odbędą się w skromnych ramach. Agendy rządu będą zastanowione na trzy dni. Kondukt żałobny przyjmie prezydent Coolidge z członkami gabinetu i członkami Najwyższego Trybunału i przeprowadzi zwłoki do Białego Domu, gdzie pozostaną do środy, poczem zostaną przewiezione na Kapitol, gdzie w uroczystości wezmą udział członkowie ciała dyplomatycznego.

Na trumnie będą złożone wieńce od wdowy, od prezydenta Coolidge, od Najwyższego Trybunału państwowego i od Kongresu. Wieńce od rządów zagranicznych będą złożone osobno.

B. prezydent Wilson, który zamierzał wziąć udział w pogrzebie, zaniechał tego zamiaru z polecenia lekarzy. Majątek Hardinga wynosi 700—800000 dol. Wdowa po Hardingu otrzyma pensję 5.000 dol.

Zmiany na placówkach dyplomatycznych.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 7 sierpnia.

(J) Z miarodajnego źródła komunikują, że w najbliższym czasie zajdą poważne zmiany personalne w obsadzie wydziału wschodniego Min. spr. zagr. jak również na polskich placówkach dyplomatycznych na Wschodzie, mianowicie w Moskwie, Kijowie, Charkowie, Rewlu, Libawie i Helsingforsie.

Notowania giełdy w Berlinie.

Niebywała zwyżka marki polskiej.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Berlin, 6. sierpnia.

Tendencja na dzisiejszym rynku dewizowym wykazywała bardzo mocny nastrój. O godz. 10 rano **notowano markę polską 520, dolary 1260 tysięcy,** funty szterl. **5.485.000.** Na urzędowej giełdzie berl. o godz. 14 **notowano markę polską 725, dolary 1,654.125,** funty szterl. **7,518.750,** zaś o godz. 18 notowano Warszawę **950, markę polską 900, Nowy Jork 2,200.000,** Londyn 10.miljonów, przy tendencji bardzo mocnej.

Program włoski w sprawie odszkodowań.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Rzym, 6. sierpnia.

Prasa włoska podaje komunikat, stwierdzający, że odpowiedź wręczona przez markiza della Toretto Lordowi Curzonowi wyraża w zasadzie zgodę i pełne uznanie dla usiłowań rządu angielskiego w kierunku osiągnięcia porozumienia powszechnego w imię odbudowy ekonomicznej Europy, ale czyni liczne zastrzeżenia co do środków. Rząd włoski szczególną wagę przykłada do tego, aby uniemożliwić Niemcom wszelkie dalsze wykręty i żądać od nich wykonania przyjętych zobowiązań.

Kronika telegraficzna.

— Mieszana komisja Ligi Narodów dla redukcji zbrojeń kontynuowała wczoraj obrady i zajmowała się badaniem projektu układów co do wzajemnego popierania. W dyskusji zajmowano się kwestią, **w jakiej mierze mogą być odroczone układy, dołączone do układów ogólnych.**

— Senat belgijski **przyjął 87 głosami przeciw 32 projekt ustawy o służbie wojskowej.** Artykuł, domagający się **przedłużenia służby wojskowej do 14 miesięcy,** czyli o 2 miesiące dłużej niż jest w projekcie, na czas okupacji Z. Ruhry został uchwalony prawie taką samą większością głosów.

— Departament stanu zawiadamia urzędownie, że Stany Zjednoczone **rozpoczęły** z ambasadorem niemieckim w Waszyngtonie rokowania o zawarcie traktatu handlowego na zasadzie największego uprzywilejowania. Projektowane jest również zawarcie traktatu handlowego z Finlandją.

— Robert Cecil był przyjęty przez Millerauda. Jest prawdopodobne, że tematem konferencji była sprawa Ruhry, sprawa biernego oporu i reparacje.

— Dziś w Lozannie nastąpiło podpisanie układu między Ameryką a Turcją. Po podpisaniu przedstawiciel Ameryki w Bernie, Grev i Ismet pasza wygłosili przemówienia.

— Helferich był przyjęty w Doorn przez b. ces. Wilhelma.

Exposé Ministra skarbu.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 7 sierpnia

(J) Dziś w Komisji skarbowo-budżetowej Senatu przedstawi Min. skarbu Linde swoje exposé o sytuacji finansowej. Exposé to będzie miało nieco odmienny charakter aniżeli exposé wygłoszone niedawno w Sejmie.

Ludowcy w Naczelnej Radzie „Piasta“.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 4 sierpnia.

(J) Na posiedzeniu zarządu głównego Na. Zjedn. Lud. wybrano kilkunastu przedstawicieli tegoż stronnictwa z p. Skulskim, którzy mają wejść w skład Naczelnej Rady P. S. L. „Piasta“.

Ewentualne zmiany w Min. spraw wewn.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 7 sierpnia

(J) Jak słychać w Min. spraw wewn. mają zajść poważne zmiany personalne. Między innymi na wyższe stanowisko upatrzony jest dotychczasowy starosta z Chrzanowa des Loges.

Szalony spadek marki niemieckiej.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 7 sierpnia.

(J) Z Berlina donoszą, że w następstwie dopuszczenia wolnego obrotu dewizami zagranicznemi zaznaczył się tam niesłychany spadek marki niemieckiej. Wczoraj po południu notowano dolary 2 miljony, a funty szterl. 8 miljonów.

Z TEATRU WIELKIEGO.

(„Cyd“, tragedja w 5 aktach P. Corneille'a, tłumaczył St. Wyspiański, odegrana 5 sierpnia 1923 r. — Gościnny występ Stanisławy Wysockiej i Ireny Solskiej-Grosserowej).

Lwów, 7. sierpnia.

Typowo klasyczna tragedja francuska, świetnie tłumaczona przez Stanisława Wyspiańskiego i uscenizowana przezeń ze znawstwem jakie on w tym kierunku specjalnie posiadał, zamykała drugi dzień Zjazdu legjonistów. Nastrój, w teatrze niezwykle uroczysty, udzielił się publiczności, której przybyły niewidziane dotychczas w przybytku Muz tłumy i artystom, zjawiającym się w kulisach. Ze sceny padały słowa silne, postaci Corneille'a poruszały się z powagą i spokojem, nawet przejawy największych tragedji serc, zakute w piękne refreny, nie szarpały nerwami widzów-słuchaczy. Podziwiali o mistrzowską grę artystek krakowskich, jako sztukę, nie roztkliwiającą się ich przejściami: zimny klasycyzm, tak daleki od naszej współczesności, nerwowej i wybuchowej, wycisnął na wszystkiem charakterystyczne swe piętno.

Jedności czasu Corneille nie przestrzega. Jedność miejsca, choć sceny poszczególne rozgrywają się w zamku króla Kastylji i w mieszkaniu córki butnego don Gomeza, Szimeny — wpłynęła na skrócenie widowiska, nadając mu równocześnie coś niezwykłego, do czego szersze koła przyzwyczaić się nie miały sposobności.

Stroje pań Wysockiej, a zwłaszcza Solskiej były dla piękniejszej połowy rodzaju ludzkiego prawdziwą rewelacją. Pani Solska umie poruszać się w kostjumach stylowych, posiada rzadki naprawdę dar pozowania i wchodzenia na scenę — to także sztuka. W niedzielę była też wprost zjawiskowa. Deklamowała pięknie, pozatem rola jej nie nastręczała innego pola do popisu.

P. Wysockiej przypadł obowiązek odtworzenia postaci tragicznej kochanki w stylu klasycznym. Wywiązała się zeń idealnie, mimo niezupełnie już odpowiednich do tego rodzaju kreacji warunków głosowych. Była dla młodszych koleżanek wzorem wymarzonym.

Ciężar klasycznego kochanka, don Rodryga, dźwigał na sobie p. Janusz Strachocki, artysta młody, któremu znający go bliżej rokują piękną przyszłość. Po jednym występie, a zwłaszcza w „Cydzie“, trudno o grze jego wydawać sąd [illegible]ony. W akcie pierwszym [illegible] krzywdzie, wyrządzonej ojcu, [illegible] w deklamacji jego nie na[illegible] w dalszych p. Strachocki [illegible]ej zadowolił krytykę i widzów.

Dobrym był p. Antoni Piekarski w roli don Diega. P. Marcin Bay-Rydzewski okazał wiele sił w momencie scysji ze swoim adwersarzem. Inne role nie nastręczały występującym w nich artystom pola do popisu. Opanowanie pamięciowe wiersza nie zawsze był bez zarzutu.

W każdym razie „Cyd“ jest eksperymentem, który zasługuje na widzenie.

Michał Rolle.

Z teatrów lwowskich.

Repertuar Teatru Wielkiego:

Wtorek „Czarownica“.

Repertuar Teatru Małego (Gródecka).

Wtorek, 7 bm. „Dwie cnoty“

58 proc. dodatek dla urzędników.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 7 sierpnia.

(J) Na wczorejszem posiedzeniu przyznała Rada Ministrów urzędnikom państwowym dodatek drożyźniany, wynoszący 58 proc. pensji lipcowej, a zarazem wydała polecenie, aby dodatek ten był wypłacony natychmiast.

Kronika.

Wtorek 7. sierpnia: Rz. kat. Kajetana. — Gr. kat. Usp. św. Anny. — Słow. Olch św.

—o—

Odczyt Marszałka Józefa Piłsudskiego pt. „Obrona Lwowa“ odbędzie się dzisiaj o godz. 6 popoł. w sali ratuszowej. Bilety wstępu po 20.000 mp. Zainteresowanie prelekcją olbrzymie.

Posiedzenie Senatu odbędzie się jutro o godz. 4 popoł.

Rokowania polsko-gdańskie w sprawach celnych i akcyzowych rozpoczną się z końcem bm. Konferencja rozpocznie się w Gdańsku, a następnie we wrześniu przeniesiona zostanie do Genewy.

Pociągi Lwów—Brzuchowice. Kursujące obecnie codziennie pociągi podmiejskie nr. 2242 i 2243 między Lwowem i Brzuchowicami (Lwów odjazd 20.21 — Brzuchowice przyjazd 20.47. Brzuchowice odjazd 20.59 — Lwów przyjazd 21.30) kursować będą od 15. sierpnia do 30 września z powodu niedostatecznej frekwencji tylko w niedziele i święta.

Polska celem wycieczek obcokrajowców. Z Warszawy donoszą: W ostatnim czasie niemal codziennie zgłaszane bywają za pośrednictwem odnośnych poselstw wycieczki większych lub mniejszych grup osób z bliższych lub dalszych państw zagranicznych, których celem jest poznawanie ziem polskich. W należytem zrozumieniu znaczenia takich wycieczek dla kraju zwiedzanego przez obcokrajowców — na co wszystkie państwa wielką kładą wagę — starają się i nasze władze pójść wycieczkom takim na rękę. Obecnie zanotować należy zgłoszoną wycieczkę do Polski grupki słuchaczów akademji górniczej w Paryżu. Zarząd kolejowy zezwolił uczestnikom tej wycieczki na używanie wszystkich pociągów pasażerskich w dowolnej klasie za opłatą połowy należytości taryfowych od wszystkich stacji polskich kolei państwowych na jednorazowe przejazdy we wszystkich kierunkach.

Ograniczenia w kursowaniu wagonów sypialnych. Ministerstwo kolei żelaznych ograniczyło kursowanie wagonów sypialnych na linji Warszawa—Wilno tylko do trzech dni w tygodniu. Wagon sypialny odchodzi obecnie z Warszawy, tylko we wtorki, czwartki i soboty, zaś z Wilna we środy, piątki i niedziele.

Zwolnienia od zaświadczeń walutowych. Z powodu zaszłych nieporozumień zwracają uwagę ze strony sfer kompetentnych, że przesyłki adresowane do stacji polskich kolei państwowych, położonych na granicy politycznej Państwa, mogą być przyjęte do przewozu bez zaświadczeń walutowych P. K. K. P., wymaganych dla obrotu pieniężnego z zagranicą.

Katastrofa automobilowa. Na szosie wiodącej z Krakowa do Zakopanego między Mogilanami a Borkiem fałeckim zdarzyła się trzecia z rzędu katastrofa automobilowa. Wypadek nastąpił podczas mijania się z drugim samochodem, w ten sposób, że szofer skierował wóz zbyt silnie w stronę rowu i zaczepił o słup telegraficzny. Zderzenie było tak silne, że automobil został odrzucony w przeciwnym kierunku na znaczną przestrzeń zataczając koło. Wskutek uderzenia jadąca pani wypadłszy z wozu uderzyła głową o słup telegraficzny, doznając bardzo ciężkich obrażeń. Odniosło rany również dziecko jadące w tym samym wozie z matką. Mężczyzna jadący w towarzystwie tej pani doznał obrażenia ręki. Szofer automobilu wyszedł bez szwanku. Przejeżdżający lekarze udzielili rannym pierwszej pomocy.

Ogonki cukrowe muszą zniknąć z przed sklepów miejskich. Dość przejść się po ulicach, by zobaczyć ile tysięcy osób traci czas wyczekując godzinami na pół funta cukru. Proszę posłuchać tych wyzwisk i przekleństw pod adresem nie powiemy już czyim, by uznać szkodliwość tego rodzaju eksperymentu w bezustannem drażnieniu ludności.

Ceny mięsa dochodzą do niedopuszczalnych w normalnych warunkach granic, skacząc z dnia na dzień o kilka tysięcy mp. na kilogramie. Nawoływania prasy nie odnoszą najmniejszego skutku, a czas rozważyć dobrze, do czego stan taki doprowadzi i jakie będą jego następstwa.

Wiec pracowników pocztowych odbył się w Lublinie. Po długiej dyskusji przyjęto rezolucję, domagającą się kategorycznie rewizji ustawy o uposażeniu pracowników państwowych, przyjętej świeżo przez Sejm.

Strajk zlikwidowany. W sobotę zawarta została umowa między dyrekcjami zakładów starachowieckich i ostrowieckich a robotnikami metalowymi. Wczoraj zakończyła się konferencja między przedstawicielami Związków robotników górniczych a przemysłowcami górniczymi. Przewodniczył jej Minister Darowski.

Walny zjazd N. P. R. dzielnicy śląskiej odbył się w Katowicach. Wybrano nowy zarząd. Poseł dr. Wachowiak złożył sprawozdanie o stanowisku N. P. R. w Sejmie w sprawie polskiej polityki. p. Bronowicz przedstawił działalność klubu na terenie Sejmu śląskiego.

(—) **Maszyna do pisania wart. 50 dolarów** została skradziona z „United States Lines“.

(—) **Zamach samobójczy.** Wczoraj wieczorem w mieszkaniu przy ul. Batorego 7. wystrzałem z rewolweru chciał odebrać sobie życie J. Bloksberg, jubiler zajęty w firmie Zipper. W stanie beznadziejnym przewieziono go do szpitala.

EKONOMISTA

Transakcje na giełdzie lwowskiej.

SPRAWOZDANIE GIEŁDOWE.

Lwów, 7. sierpnia.

Ruch na giełdzie bardzo ożywiony. Kursa akcji kotowanych na ogół mocniejsze, kursa akcji niekotowanych natomiast bardzo silne. Gazy 6,200.000. Jaworzno 4,500.000. Tendencja zwyżkowa. — Usposobienie silne.

TRANSAKCJE W AKCJACH.

Browary 1850, 1900, nieefekt. 1750. Ćmielów 200, 205, nieefekt. 160, 150. Galofota nieefekt. 23500. Karpalit 160. Niemojowski 190, 180, 170, nieefekt. 150. Pezet 50, 52, 55, 56, 57500, 60, 65, 63, 65000. Nafta 135, 140, 143, 145, 138, 141, 145, 135, 133. Nafta nieefekt. 105000. Rakszawa 430, 425000. Siersza elektryczna 65, 70, 68. Siersza Górnicza 1230, 1225, 1220, 1250, 1245000. Chodorów 860, 870, 875, 873, 875. Oikos 540, 560, 550, 540, 535, 540, 560, 550, 560, 545, 550, 525, nieefekt. 510, 520. Tesp 915, 900, 915, 925, 905, 895, 892, 885, 895, nieefekt. 872. Hipoteczny 105, 107, 108, 107, 105, 104, 106. Bank Małopolski 90, 95. Przemysłowy 56, 59, 60, 61, 62, 60, 60½, 59½, 60, nieef. 52, 53, 54000. Z. B. K. 23000. Cegielski 150, 170, 155, 175, 160, 165, 155, 165, 150. Parowozy 135, 136, 130, 128, 140, 138, 130. Parowozy nieefekt. 105, 110, 108, 110. Zieleniewski 1410, 1400, 1415, 1475, 1375, 1410, 1420, 1425.

OBROT W AKCJACH NIEKOTOWANYCH.

Kursa w tysiącach.

Arma 100, Chybie 905, Columbia 25, 26 Foresta 120, 130, Gazy 6,000.000, 6,100.000, 6,200.000, Jaworzno 2875, 2950, (3000000, 3100, 3400.000, 3500, 3800, 4000000, 4200, 4½ drob. 4400000, 4500), Gazociągi 85, 84, Len 200, 205, 210, Machleid 70, Olkusz 120, Radziwiłł W. —.—, Rucker Höfl. 210, Terpentyna 95, P. T. W. (Węglówi) nieef. 4500, 4600, 4700, Azot 93, Bruger 600, 625, 620, Gazolina 240, 245, Nitrat 60, 62, 58, Rolindustria 40 Schön 15,000.000, Szkło w Kr. 180, 185, 190.

KURSA P. K. K. P.

Dziś P. K. K. P. płaciła za: Marki niem. 0.10, Dolary, czeki i przekazy 204.500, Dolary banknoty 205.000, 1-ki i 2-ki 202.950, Dolary kanad. 198.500, 1-ki i 2-ki 196.515, Franki franc. 12.300, Franki belgijskie 9.870, Franki szwajcarskie 38.100, Funty szterlingi 968.000. Liry 9.200, Guld. holend. 83.300, Korony szwedzkie 56.400, Korony duńskie 38.400, Korony norweskie 34.150, Korony czeskie 6.200. Korony austr. 2.75, Złoty polski 30.000.

Giełda zbożowa.

Lwów, 7. sierpnia.

Giełda słabo odwiedzana. Ogólny obrót 40 ton. Transakcje wyłącznie w życie. Podaż znikoma przy ożywionym popycie na zboże twarde. Tendencja utrzymana — usposobienie słabe.

Giełdy pozalwowskie.

GIEŁDA WARSZAWSKA.

Warszawa, 7. sierpnia.

Bank war. 290; Małopol. 90 [illegible] Przemysł. 53; Spółki 560; Cegiel. 1[illegible] Pocisk 163; Parowozy 145; Zieleniewski 1350; Nafta 132 i pół; Chodorów 8[illegible]; Trzebinia 260; Ćmielów 217 i pół.

Tendencja mocniejsza.

Warszawa, (J.) W Gdańsku płacono za markę polską 778.05 do 781.95, przekazy na Warszawę 768,07 do 771,95.

W Berlinie płacono za markę polską 725 do 755, przekazy na Warszawę 742½ do 757½.

Budapeszt. (PAT.) Warszawa i marka polska 00.780—00.920.

Z rynku naftowego.

Lwów, 7. sierpnia.

Z TARGU BRUTTOWEGO.

Tendencja na udziały brutto silna. Płacono: 1/32% brutto Zofja Galicja 75 milj., 1/32% brutto Monte Carlo Oilspring 27 milj., 1/32% brutto Union 19 milj., 1/32% brutto Berta I. II. 3,900.000, 1/16% brutto Pogoń 9.000.000, 1/16% Kopernik 15 milj. 1/16% brutto Bohemia 1,200.000. 1/16% brutto Pluto I. 1 milj., 1/16% brutto Józefina Choting 2 milj., 1/16% brutto Harding II. III. 3 milj., 1/16% brutto Baron Popper 1,400.000.

Transakcje pozagiełdowe.

KURSA PRYWATNE.

Lwów, 7. sierpnia.

Dziś tendencja na ogół zwyżkowa. Obrót ożywiony.

Dolary amer. 236000—237000. 1-ki i 2-ki 233500—235000, dolary kan. 214000—216000 1-ki i 2-ki 210000—213000, marki niem. a 100 tys. i 50 0.27—4,28, a 10 tys. 0,30—0,32, a tys. star. em. 2,80—3,20 now. em. 0,26—0,28, setki stare 1,50—1,80, leje a tys. 1,000.000—1,000.500, drobne 980.000—990000, korony czeskie 6700—6800, drobne 6600—6650 austr. now. em. 1400—1500, star. em. 9500—10800, drobne za tys. 12000—15000, austr. stempl. 2.75—2,78, przekazy 2,82 do 2,85, frank franc. 11500—12000 funty szterl. 1,150.000, franki szwajcarskie 1,250.000, ruble a 500 7,00—7.10, drobne 0, 50—0,80, setki zwykle 7.10—7,20 ruble Kacik 22—25, karbowańce 0.80—0.85, hrywny 0.90—0,95.

Złoto. 20-kor. 1,000.000—1,050.000, 20 mark. 1,200.000—1,280.000, 20 frank. 920.000—950.000, 10 rubli 1,350.000—1,400.000, dolar 220.000—222.000.

Srebro: 1 kor. austr. 16.000—16.300, 5-kor. austr. 84000—86000, floreny 42000 do 43000, ruble 68600—70000, kopiejki za 1 rub. 40.000—41.000, leje 15.500—15.600.

Urzędowa Ceduła Giełdy Lwowskiej

Nr. 172. **Wtorek, 7. sierpnia 1923.** **Waluta markowa.**

A. Kursa efektów.

Kategorje:	Wart. nom.	Ostatnia dywid. 1921	1922	Płacą:	Żądają:	Transakcje	Uwagi
I. Papiery państwowe.							
4% Państwowa poż. Prem. z r. 1920	1000	—		1950·—	—	—	
II. Listy zastawne. (bez kuponu bież.)							
4½% Banku hip. gal.	za 100 Marek	—		108·—	110·—	—	
4% Banku hip. gal.		—		100·—	102·—	—	
4½% Bk kred. ziem. gal.		—		102·—	104·—	—	
4½% Banku Małopolsk.		—		104·50	106·50	—	
4½% Banku hip. zemel.		—		99·—	101·—	—	
4½% Polsk. Bk kraj.		—		109·—	111·—	—	
4% Polsk. Banku kraj.		—		100·—	102·—	—	
4½% Tow. kred. galic. ziemskie		—		107·—	109·—	—	
4% Tow. kred. gal. ziem.		—		102·—	104·—	—	
III. Obl. gl. (bez kuponu bież.)							
4½% Kom. Pol. Bk kraj.		—		101·—	103·—	—	
4% Kom. Pol. Bk kraj.		—		97·—	99·—	—	
4% Kol. lok. Pol. Bk kraj.		—		92·—	94·—	—	
4% Poż. kr. gal. z r. 1893		—		92·—	94·—	—	
4% Poż. kr. gal. z r. 1904		—		92·—	94·—	—	
4% Poż. kr. gal. z r. 1905		—		92·—	94·—	—	
4% Poż.-kr. gal. z roku 1908 (szkolna)		—		92·—	94·—	—	
4½% Poż. kr. gal. z r. 1913		—		125·—	130·—	—	
4½% Poż. kr. gal. z r. 1914		—		200·—	210·—	—	
IV. Akcje.							
a) Bankowe:		1921	1922				
Akc. Związk.	280	70	—	22000	—	—	
Akc. hipoteczny	280	42	120	105000	109000	104—108000	
Handlowy w Poznaniu	1000	300	600	200000	—	—	
Małopolski	280	56	140	88000	98000	90—95000	
Powszechny kredytowy	280	42	140	20000	—	—	
Przemysłowy	280	42	130	55000	63000	56—62000	54-55000 nf.
Rolniczy S. A.	1000	250	—	40000	—	—	
Ziemski kredytowy	280	56	84	22000	24000	23000	
Zemelny	280	56	84	3000	—	—	
Zw. Sp. Zar. w Poznaniu	1000	—	600	260000	—	—	

Kategorje:	Wart. nom.	Dywid. 1921	1922	Płacą:	Żądają:	Transakcje	Uwagi
b) Przemysłowe:							
Agrochemia fabr. szt. naw.	500			120000	—	—	
Bracia Biskupscy	1000			—	—	—	
Browary lwowskie	500	500	—	1830000	1920000	1850-1900000	1750000 nf.
Chodorów fabr. cukru	1000	21	140	850000	885000	860-875000	
Cegielski	—	—	—	148000	178000	150—175000	
Ćmielów fabr. porcelany	1000	200	1000	195000	240000	200—205000	150-160000 nf
Gefota fabryka Obuwia	140	28	140	35000	—	—	25500 nf
Galicja Rafinerja nafty	140	800	—	2,200.000	—	—	
Górka fabryka cementu	140	119	—	1050000	—	—	
Karpalit zakłady litogr.	140	280	140	158000	162000	160000	
Krakus f. wódek Kraków	280	168	200	135000	—	—	
Niemojowski fabr. pap.	1000	90	—	168000	192000	170-190000	150000 nf.
Oikos Zakł. przem.-drzew.	1000	300	400	520000	565000	575-560000	510-52000 nf.
Parowozy S. A. bud. masz.	500	60	—	126000	142000	128—140000	105-110000nf
Pezet Pow. Zakł. bud.	500	200	—	48000	68000	50—65000	
„P[illegible]o" w Poznaniu	1000	—	750	420000	—	—	
Pocisk zakłady amunicji	350	14	170	160000		—	
Polska Nafta przem. wiert.	500	100	350	130000	148000	133—145000	105-110000nf.
Polskie Tow. Budowlane	500	225	400	125000	—	—	
Potęga Tow. huty żel.	10000	1500	—	17000	—	—	
Rakszawa fabryka sukna	140	100	280	420000	440000	425—435000	
Siersza zakł. elektr.	200	21	40	62000	72000	65—70000	
Siersza górn. zakłady	140	450	—	1210000	1270000	1230-1250000	
Spółka Akc. Wydawnicza	280	—	56	40000	—	—	
Tepege górn. zakłady	700	350	700	440000	—	—	
Tesp. tow. ekspl. soli	1000	150	350	875000	935000	885—925000	872000 nf.
Ursus fabryka motorów	500	180	250	750000	—	—	
Wildt i Ska	500	150	500	280000	—	—	
Zieleniewski fabr. masz.	1000	170	1070	1350000	1500000	1375-1475000	
c) Handlowe:							
Polski Glob	500	100	—	7000	—	—	
Polbal	1000	160	250	30000	—	—	
Tohan	140	70	210	65000	—	—	
Polsot	1000	260	600	27000	—	—	
Wawel	500	100	—	2500	—	—	
Żegluga Polska	140	20	50	25000	—	—	

V. Waluty i Dewizy.

Kategorje:	Bilety bankowe. płacą	żądają	transakcje	Czeki, przekazy i wypłaty. płacą	żądają	transakcja	Uwagi
Dolary amerykańskie							Skutkiem zarządzenia Ministra Skarbu obroty w walutach przekazach i wpłatach aż do dalszego zarządzenia zabronione.
Dolary amerykańskie (drobne)							
Dolary kanadyjskie							
Dynary							
Funty szterlingi							
Franki belgijskie							
Franki francuskie							
Floreny holenderskie							
Franki szwajcarskie							
Korony austrjackie							
Korony czesko-słowackie							
Korony duńskie							
Korony norweskie							
Korony szwedzkie							
Korony węgierskie							
Lei rumuńskie							
Liry włoskie							
Marki niemieckie							

B. Kursa Zbożowe.

Ceny rozumieją się w markach polskich za 100 kg. bez podatku spożywczego, miejsce stacja załadowania.	Ceny od	do	Uwaga
PSZENICA krajowa 71/72 ex 1922 r.	—	—	
ŻYTO małopolskie 67/68 ex 1922 r.	375000	385000	
JĘCZMIEŃ: małopolski browarniany przemysłowy	—	—	
JĘCZMIEŃ: małopolski ex 1922	—	—	
OWIES: małopolski ex 1922 r.	—	—	
KUKURUDZA: krajowa	—	—	
KUKURUDZA: rumuńska stacja Śniatyn	—	—	
ZIEMNIAKI jadalne	—	—	
FASOLA: biała	—	—	
FASOLA: kolorowa	—	—	
GROCH: polny	—	—	
GROCH: Victoria	—	—	
GROCH: ½ Victoria	—	—	
BOBIK:	—	—	
WYKA:	—	—	
MIESZANKA: pastewna w ziarnie	—	—	
ŁUBIN:	—	—	
HRECZKA:	—	—	

Ceny rozumieją się w markach polskich za 100 kg. bez podatku spożywczego, miejsce stacja załadowania.	Ceny od	do	Uwaga
MĄKA: żytnia 70 proc. Loco Lwów	—	—	
MĄKA: żytnia proc. Loco Lwów	—	—	
MĄKA: przen. 70 proc. Loco Lwów	—	—	
MĄKA: przen. 50 proc. Loco Lwów	—	—	
MĄKA: pszen. 40 proc. Loco Lwów.	—	—	
OTRĘB: przen.	—	—	
OTRĘB: żytni	—	—	
MAKUCHY: lniane i konopne	—	—	
MAKUCHY: rzepakowe	—	—	
WORKI: jutowe wyrobu Stradom, Warta Częstochowianka 75 kg. za sztukę	—	—	
WORKI: używane, dobre, za sztukę	—	—	
KONICZYNA czerwona krajowa naturalna	—	—	
SŁOMA prasowana	—	—	
SIANO wołyńskie	—	—	
SIANO słodkie krajowe prasowane	—	—	
LEN	—	—	
KASZA HRECZANNA	—	—	
KASZA JĘCZMIENNA	—	—	
KAPUSTA KWASZONA	—	—	
PECAK	—	—	

Sekretarjat Giełdy.

Generalny Sekretarz Dr. Pawelk.

OGŁOSZENIA.

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

C. II. 235/23. Edykt. Przeciw Katarzynie i Marcinowi Wolanin oraz nieobjętej masie spadkowej po śp. Wojciechu Wolaninie, których miejsce pobytu jest nieznane. wniesionym został do Sądu powiat w. Brzozowie przez Zofję Skwira i tow. pozew o zniesienie współwłasności. Na podstawie pozwu wyznacza się audjencję na dzień 30. sierpnia 1923 godz. 8 rano. Celem strzeżenia praw tychże ustanawia się Pana Kosińskiego adw. w Brzozowie kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie powyższych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w Sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd powiatowy, Oddział II.
Brzozów dnia 27 lipca 1923. 6064

UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

Lcz. T. IV. 110/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Kazimierz Przybyło z Luszowic powołany w czasie mobilizacji w roku 1914 do służby wojskowej przy 4 pułku ułanów obrony krajowej pełnił te służbę przez czas dłuższy wewnątrz kraju, na stepnie wysłany w r. 1918 na front włoski, tamże bez wieści zaginał.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z §. 24 ust. c. przeto wdraża się na prośbę Michała Przybyło postępowania celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Dr. Bronisławowi Gałeckiemu adwokatowi w Tarnowie, którego ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym. Kazimierza Przybyłę wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 20 lutego 1924 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 6026-3

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 5 października 1922 r

T. V. 224/23/3. Jakób Kogut, urodzony 1883 w Mrowli, powiat Rzeszów, syn Franciszka i Marji, w sierpniu 1914 przydzielony do austr. 4. batalionu strzelców brał udział w wojnie na froncie rosyjskim, w. roku 1915 miał być oddany do szpitala i odtąd ślad za nim zaginał. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 1 ust. z 31. marca 1918 L. 128 Dzpp., wdraża się na prośbę Anny Kogut postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego, a jego małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub adw. Dzianottowi w Rzeszowie, którego ustanawia się obrońcą związku małżeńskiego, wiadomości o powyż wymienionym. Jakóba Koguta wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił sie, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów dnia 4. lipca 1923. 6015

T. V. 50/23/7. Władysław Bilut, urodzony 1882 w Zalesiu, powiat Rzeszów, syn Marcina i Ewy, w sierpniu 1914 przydzielony do austr. 10. pułku artylerji brał udział w wojnie 1917 i 1918 na froncie albańskim. po upadku Austrji z końcem października 1918 wracał piechotą do kraju, z powodu wyczerpania i malarji po drodze pozostał w jakimś szpitalu w Dalmacji w listopadzie 1918 i tam miał umrzeć. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 1 ust. z 31. marca 1918 L. 128 Dzpp. wdraża się na prośbę Marii Bilut postepowanie celem uznania za zmarłego zaginionego, a jego małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi. lub adw. Dzianottowi w Rzeszowie. którego ustanawia się obrońca związku małżeńskiego, wiadomości o powyż wymienionym. Władysława Biluta wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu.

Sąd okręgowy. Oddział V.
Rzeszów dnia 10. lipca 1923. 6014

T. V. 195/23/5. Walenty Wojteczko, urodzony w Sadowiu, powiat Tarnobrzeg, syn Jana i Katarzyny zamieszkały we Wrzawach. w sierpniu 1914 przydzielony do 36 pułku piechoty. brał udział w wojnie na froncie rosyjskim, 1915 dostał się do niewoli rosyjskiej, przebywał w Kochan guberniji Kijowskiej i miał umrzeć na tyfus 1919. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 1 ust. z 31. marca 1918 L. 128 Dzpp. wdraża się na prośbę Stefanji Wojteczkowej postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego, a jego małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi, lub adw. Dr. Fröhlichowi w Rzeszowie, którego ustanawia się obrońcą związku małżeńskiego, wiadomości o powyż wymienionym. Walentego Wojteczkę wzywa się. aby przed niżej wymienionym Sadem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów dnia 14. lipca 1923. 6013

T. IV. 2/23/5. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Knapek. syn Franciszka i Rozalii. urodzony w roku 1878 w Przytkowicach, zamieszkały w Harbutowicach, wyrobnik, zaginał na froncie włoskim jako żołnierz 32 p. posp. ruszenia i od 17. października 1915 niema o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć można, że istnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dz. pp. zarządza sie na wniosek żony jego postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Michała Knapka wzywa się. aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej“ Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. 6053

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice. dnia 1. maja 1923.

T. IV 9/23/4. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Słowiak, syn Jana i Anny, urodzony w roku 1893 w Soli. powiat Żywiec, robotnik, biorąc udział w wojnie światowej jako żołnierz 30 p. p. miał umrzeć w niewoli włoskiej w lipcu 1916 i odtad niema o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć można. że istnieja warunki domniemania śmierci z ust. z 31. marca 1918 Nr. 128 Dz. pp. zarządza sie na wniosek Marcina Pydycha postepowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie. aby o zaginonym udzielono Sądowi wiadomości. Jana Słowiaka. o ile żyje, wzywa sie, aby stawił się przed podpisanym Sądem. lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej“ Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. 6052

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 1. maja 1923

T. IV 40/23/5. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Piotr Rączka, syn Wojciecha i Katarzyny, urodzony w rokn 1850 w Rabce, powiat Myślenice, tamże zamieszkały, wydalił sie przed 30 laty do Ameryki i od roku 1911 niema o jego życin żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjać można, że istnieją warunki domniemania śmierci z §. 24 L. 1 uc. zarządza się na wniosek żony jego postepowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Sadowi wiadomości. Piotra Rączka wzywa sie, aby stawił się przed podpisanym Sadem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po upływie jednego roku od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej“ Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. 6051

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice,. dnia 30. czerwca 1923.

T. IV, 89/23/2. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego i małżeństwa za rozwiazane. Karol Nieużytek, syn Wawrzyńca i Rozalji, urodzony w roku 1886 w Sidzinie, powiat Myślenice, rolnik tamże, biorac udział w wojnie światowej, jako żołnierz 16 p. obrony krajowej. dostał się do niewoli rosyjskiej. skąd ostatnią wiadomość o sobie dał 17. kwietnia 1917. poczem ślad o nim zaginał. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dz. p. p. i z §112 k. c. zarządza sie na wniosek żony jego postepowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego, a małżeństwa miedzy nim a wnioskodawczynią dnia 28. sierpnia 1912 zawartego za rozwiązane. Ogłasza sie przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono wiadomości Sadowi lub dr. Wilhelmowi Klugerowi, adw. w Wadowicach. którego ustanawia sie kuratorem zaginionego i obrońca węzła małżeńskiego. Karola Nieużytka wzywa się. by stawił się przed podpisanym Sadem. lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej“ Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Wadowice, 24. kwietnia 1923. 6047

T. IV. 120/23/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Józef Olszowski, syn Józefa i Jadwigi, urodzony w roku 1885 w Pewli slemińskiej, powiat Żywiec tamże, zaginał na wojnie światowej jako kapral 56 p. p. i od sierpnia 1914 niema o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć można, że istnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dz. pp. zarządza sie na wniosek żony jego postepowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Józefa Olszowskiego wzywa sie, aby stawił się przed podpisanym Sadem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej“. Sad na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. 6050

Sąd okręgowy. Oddz. IV.
Wadowice, dnia 8. czerwca 1923.

T. IV. 119/23/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Józef Gawron, syn Józefa i Anny, urodzony w roku 1886 w Pewli Ślemieńskiej, powiat Żywiec, rolnik tamże, zaginał na wojnie światowej jako żołnierz 89 p. p. i od wiosny 1915 niema o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjać można, że istnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z dnia 31. marca 1918 Nr. 128 Dz. pp. zarządza się na wniosek żony jego postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza sie przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Józefa Gawrona wzywa sie, aby stawił się przed podpisanym Sadem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej“, Sad na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. 6049

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 8. czerwca 1923.

T. IV. 111/23/4. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Maurycy Ruff, syn Józefa i Berty, urodzony w roku 1889 w Wadowicach, zaginał dnia 9. marca 1915 w bitwie pod Gorlicami jako aspirant na kadeta przy 56 p. p. armji austrjackiej i odtąd niema o nim żdnej wiadomości. Gdy zatem przyjać można, że istnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dz. p. p. zarządza się na wniosek matki jego Berty Ruff postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Maurycego Ruffa wzywa sie, aby się stawił przed podpisanym Sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiacach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej“ Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. 6048

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 7. czerwca 1923.

T. IV. 46/23/6. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Józef Kropacz, syn Wojciecha i Franciszki, urodzony w roku 1898 w Rybarzowicach, zamieszkały tamże, biorąc udział w wojnie światowej jako żołnierz 16 p. pospolitego ruszenia, dostał się do niewoli rosyjskiej, gdzie miał umrzeć w Nowomikołajewsku w roku 1919. Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że wymieniony poniósł śmierć, zarządza się na wniosek żony jego postępowanie celem udowodnienia jego śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby do trzech miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej“ udzielono wiadomości o zaginionym Sadowi lub dr. Józefowi Kubiczkowi adw. w Wadowicach, którego ustanawia się kuratorem. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku. 6045

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Wadowice, dnia 22. maja 1923.

T. IV. 218/22/2. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Ćwierz, syn Jana i Franciszki z Pietrochowskich, urodzony dnia 25. marca 1892 roku w Borzęcie pow. Myślenice i tam zamieszkały, robotnik, biorac udział w wojnie światowej jako żołnierz 56 pp. b. armji austro-węgierskiej, ostatnia wiadomość o sobie dał w roku 1915, a według pogłosek miał on na froncie włoskim przy przeprawie przez jakaś rzekę utonąć i odtąd niema o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć można, że zaistnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 r. Nr. 128 Dz. p. p. zarządza się na wniosek siostry jego, Marji Ćwierz, postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Jana Ćwierza, o ile żyje wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sadem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. 6044

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 3. października 1922.

T. IV. 126/23/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Andrzej Wojnowski syn Jana i Ludwiki urodzony w roku 1891 w Kossowej powiat Wadowice tamże zamieszkały biorąc udział w wojnie światowej jako żołnierz 16 p. obrony krajowej został w listopadzie 1914 ranny na froncie rosyjskim i odtąd niema o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć można, że istnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzpp. zarządza się na wniosek ojca jego postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Andrzeja Wojnowskiego wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej“ Sad na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice dnia 26. maja 1923. 6041

T. IV. 109/23/3. Zarządzenie postepowania celem uznania za zmarłego. Szczepan Grzegorzek, syn Józefa i Katarzyny, urodzony w roku 1887 w Ciścu, powiat Żywiec, wyrobnik tamże, zaginał na wojnie światowej jako żołnierz 56 pp. i od 30. sierpnia 1916 niema o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjać można, że istnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dz. p. p. zarządza sie na wniosek żony jego postepowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie. aby o zaginionym udzielono wiadomości sadowi. Szczepana Grzegorzka wzywa sie, aby stawił się przed podpisanym Sadem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej“ Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. 6046

Sąd okregowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 30. maja 1923.

T. 131/23. Stefan Palica syn Iwana i Anastazji, rolnik z Orzechowej, zaginał w niewoli rosyjskiej jako żołnierz 45 pp. Podpisany Sąd wzywa każdego, ktoby o życiu jego miał jakakolwiek wiadomość, aby dał o tem znać Sądowi lub kuratorowi nieobecnego Dr. Ślączce w przeciągu sześciu miesięcy. Jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu jego, uzna go na ponowny wniosek za zmarłego, a jego małżeństwo z Anną Tymcik za rozwiązane. Kuratorem nieobecnego i obrońca węzła małżeńskiego mianuje się Dra Ślączkę w Sanoku.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Sanok dnia 25. lipca 1923. 6035

T. V. 514/22/4. Franciszek Kochowski, urodzony 1886 r. w Trześni, powiat Tarnobrzeg, syn Mikołaja i Franciszki, w sierpniu 1914 r. przydzielony do austr. 40 pułku piechoty, brał udział w wojnie na froncie rosyjskim i w dniu 2. września 1914 r. w czasie ataku na Rosjan miał ponieść śmierć, odtąd nie ma o nim wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 1 ust. z 31. marca 1918 r. L. 128 Dzpp., wdraża się na prośbe Józefy Kochowskiej postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego, a jego całżeństwa za rozwiązane. Wydaje się ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi. lub kuratorowi adw. Dr. Reichowi w Rzeszowie którego ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomości o powyż wymienionym. Franciszka Kochowskiego wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu.

Sąd okręgowy. Oddział V.
Rzeszów dnia 9 kwietnia 1923. 6033

T. V. 136/23/3. Wawrzyniec Tomczyk, urodzony 1878 r. w Komorowie powiat Kolbuszowa, syn Tomasza i Katarzyny, w sierpniu 1914 r. przydzielony do austr. 17. pułku piechoty, pełnił służbę w twierdzy Przemyśl oraz brał udział w walkach przeciw Rosja-

nom w okolicy Przemyśla i poniósł śmierć w bitwie koło Medyki w jesieni 1914 r. Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Wawrzyniec Tomczyk poniósł śmierć, wdraża się na wniosku Agaty Tomczyk postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora adw. Dra Salzmanna w Rzeszowie aż do dnia 15. września 1923 r. o zaginionym. Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i po pedjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy. Oddział V.

Rzeszów dnia 5. maja 1923. 6032

T. IV. 273/22/2. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Franciszek Zawada, syn Marcina i Anny z Tyców, urodzony dnia 28. sierpnia 1882 roku w Ciścu powiat Żywiec i tam zamieszkały, wyrobnik, biorąc udział w wojnie światowej jako żołnierz 16. p. obrony krajowej b. armji austro-węgierskiej, ostatnią kartkę pisał do żony dnia 12. grudnia 1914 roku, zaś przez towarzyszów broni ostatni raz był widziany w bitwie pod Pińczowem dnia 23. grudnia 1914 roku, poczem ślad o nim zaginął. Gdy zatem przyjąć można, że zaistnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 r. Nr. 128 Dzup. zarządza się na wniosek żony jego Wiktorji Zawadowej postępowanie celem uznania wyżwymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Franciszka Zawadę, o ile żyje wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej" Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Wadowice 12. paźdz. 1922. 6043

T. IV. 93/22/2. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego i małżeństwa za rozwiązane. Józef Gawlas syn Józefa i Anny z Durajów, urodzony dnia 10. lutego 1883 w Sopotni wielkiej, powiat Żywiec i tam zamieszkały, robnik, powołany w listopadzie ... służby wojskowej brał udział ... światowej i ostatnią wiadomość dał o sobie w styczniu 1915, poczem ślad o nim zaginął. Gdy zatem przyjąć że zaistnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzpp. z par. 112 ... zarządza się na wniosek żony jego ... Gawlas postępowanie celem uznania wyżwymienionego za zmarłego ... małżeństwa między nim a wnioskodawczynią dnia 21. stycznia 1913 zawartego za rozwiązane. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono wiadomości Sądowi lub Dr. Józefowi Kubiczkowi adwokatowi w Wadowicach, którego ustanawia się kuratorem zaginionego i obrońcą węzła małżeńskiego. Józefa Gawlasa o ile żyje wzywa się aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej" Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Wadowice 11. września 1923. 6042

T. 673/21/8. Edykt. Tus. uchwałą 8. maja 1923 T. 673/21/6 uznano Jana Rybeczko z Bohorodyczynu za zmarłego z tem, że dnia 1. stycznia 1914 nie przeżył. Na ponowny wniosek żony Rozalji Rybeczko wdraża się postępowanie celem rozwiązania zawartego z nim małżeństwa i wzywa się, aby do 6 miesięcy od ogłoszenia w „Gaziecie Lwowskiej uwiadomiono Sąd albo obrońcy węzła małżeńskiego dr. Wierzbowskiego w Stanisławowie o zaginionym. Po upływie tego czasu Sąd rozstrzygnie o wniosku. 6011

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Stanisławów. dnia 21. lipca 1923.

T. 158/23/3. Edykt. Fedor Semianów, Nykoły, urodzony 31. października 1884, zamieszkały w Hryniówce, żołnierz, zaginął na wojnie od 1914 bez wieści. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono Sąd, albo kuratora Iwana Senycza w Hryniówce o zaginionym do 6 miesięcy, poczem Sąd rozstrzygnie o wniosku. 6009

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stanisławów, dnia 24. maja 1923.

T. 677/21/6. Edykt. Tus. uchwałą z dnia 2. lutego 1923 T. 677/21/3 uznano Nykolę Jaworskiego, syna Michała z Bohorodyczynu za zmarłego z tem, że dnia 1. marca 1919 nie przeżył. Na ponowny wniosek żony Anny Jaworskiej wdraża się postępowanie celem rozwiązania zawartego z nim małżeństwa i wzywa się, by do 6 miesięcy od ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej" zawiadomiono Sąd albo obrońcy węzła małżeńskiego adw. dr. Wierzbowskiego w Stanisławowie o zaginionym. Po upływie tego czasu Sąd rozstrzygnie o wniosku. 6010

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stanisławów, dnia 21. lipca 1923.

T. 184/23. Edykt. Iwan Knihinicki, syn Onufrego, urodzony 12. kwietnia 1884, zamieszkały w Czerniejowie, żołnierz, trafiony pociskiem w głowę w boju nad Styrem 1915 roku, prawdopodobnie zmarł. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono Sąd, albo kuratora Wasyla Pryjmaka w Czerniejowie o zaginionym do 6 miesięcy, poczem Sąd rozstrzygnie o wniosku. 6008

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stanisławów, dnia 18. czerwca 1923.

T. 572/22/3. Edykt. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Franciszek Saraniecki, syn Józefa, urodzony 26. lutego 1888, zamieszkały w Wołosowie, powołany na wojnę 1914 roku, został w lutym 1915 roku w Karpatach pod Liskiem zabity. Wdrażając na prośbę Karola Saranieckiego postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego, wzywa się, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora Matiasa Müllera w Przerośla aż do dnia 15. listopada o zaginionym. Po upływie powyższego czasokresu będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci. 6007

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stanisławów, dnia 20. stycznia 1923.

T. 571/22/3. Edykt. Władysław Saraniecki, syn Józefa, ur. 20. października 1893, zamieszkały w Wołosowie, żołnierz austr. armji, zaginął w niewoli rosyjskiej od 1916 roku i odtąd brak o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora Matijasa Müllera w Przerośla o zaginionym do 6 miesięcy, poczem Sąd rozstrzygnie o wniosku. 6006

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stanisławów, dnia 18. stycznia 1923.

T. 197/23/3. Edykt. Dmytro Melnyczenko, urodzony i zamieszkały w Knihininie Górce, żołnierz, zaginął na wojnie od 1914 roku bez wieści. Wdrażając postępowanie celem z Marją Melnyczenko zawartego małżeństwa za rozwiązane wzywa się, aby uwiadomiono Sąd, albo kuratora i obrońcę węzła małżeńskiego dra H. Falka w Stanisławowie o zaginionym do 6 miesięcy, poczem Sąd rozstrzygnie o wniosku. 6005

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stanisławów, dnia 9. czerwca 1923.

T. 46/23/3. Edykt. Petro Iwasiuk, syn Dmytra, urodzony 26. września 1878, zamieszkały w Staruni, żołnierz, zaginął na wojnie od 1914 roku bez wieści. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, a małżeństwa z Oleną Iwasiuk zawartego za rozwiązane, wzywa się, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora i obrońcę węzła małżeńskiego adw. dra E. Fussa w Sołotwinie o zaginionym do 6 miesięcy, poczem Sąd rozstrzygnie o wniosku. 6004

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stanisławów, dnia 7. kwietnia 1923.

T. 583/22/5. Odnośnie do ogłoszonego w „Gaziecie Lwowskiej" dnia 26. maja 1923 Nr. 117 edyktu z 2. lutego 1923 T. 583/22 prostuje się resztę w edykcie pomyłkę o tyle, że zamiast wpisanego tam imienia zaginionego Bazyli Sztogryn, syn Nykoły, ma być Porfiry Sztogryn, syn Nykoły. 6003

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stanisławów, dnia 2. lipca 1923.

T. IV. 138/23/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego i małżeństwa za rozwiązane. Józef Kowalcze, syn Błażeja i Anny, urodzony w roku 1880 w Łętowni, powiat Myślenice, rolnik tamże, biorąc udział w wojnie światowej jako żołnierz 32 p. p. armji austr., dostał się w roku 1916 do niewoli włoskiej, skąd ostatnią wiadomość dał o sobie 1918 w grudniu. Miał on przebywać jako chory w szpitalu La Mandrja Kiwaso, dalszych wiadomości o nim brak. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dz. pp. i z §. 112 kc. zarządza się na wniosek żony jego postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego a małżeństwa między nim a wnioskodawczynią dnia 23 lutego 1905 zawartego za rozwiązane. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono wiadomości Sądowi, lub dr. Wilhelmowi Klugerowi, adwokatowi w Wadowicach, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego. Józefa Kowalcze wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej", Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. 6055

Sąd okręgowy. Oddz. IV.

Wadowice, dnia 13. czerwca 1923.

T. IV. 71/23/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Ludwik Klimowski, syn Franciszka i Reginy, urodzony w roku 1887 w Barwałdzie Górnym, powiat Wadowice, robotnik, zaginął na wojnie światowej jako żołnierz 45 p. p. i od października 1915 niema o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć można że istnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dz. pp. zarządza się na wniosek żony jego postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Ludwika Klimowskiego wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej" Sad na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. 6054

Sąd okręgowy. Oddz. IV.

Wadowice, dnia 17. maja 1923.

T. 2/2/20 5. Едикт. Едикт. Микита (Шелест) син Василя уроджений 6 9 1882 в Пониковиці малій замешкалий також повіт Броди в серпни 1914 покликаний зістав до 80 п. п. Бр 19 і попав ся до російскої неволі і там помер в шпитали в літі 1916 року як се відтак товариші пропащого Микити Шелеста розказували. Від того часу нема за нього жедної звістки. Пак як есть правдоподібне, що Микита Шелест не жиє заряджуеть ся на прошене Марії Шелест доходжене, щоби визнати пропащого за помершого а супружество з нею за розвязане. Взиває ся усіх щоби тут. суд або куратора адв. др Зана що есь також оборонцем супружої звязи повідомив про житє Микити Шелеста. По 6 місяцях від дня оголошеня сего едикту в часописи „Gazeta Lwowska" вийде на внесене Марії Шелест кінцеве рішене.

Суд окружний Відділ IV.

Золочів, ... 5148

T. 121/23. Stanisław Straszewski, syn Jana, urodzony 7. maja 1884 w Żukowie, powiat Kołomyja, ożeniony 17. listopada 1908 z Jadwigą Zademską, miał jako żołnierz umrzeć na cholerę pod Przemyślem w 1915 r. Wiadomości udzielić Sądowi lub dr. Sokalowi w Obertynie. 5990

Sąd okręgowy.

Kołomyja, 6. lipca 1923.

T. 90/23. Jan Wołoszczuk, urodzony 1885 w Dżurkowie, zaginął. Zawiadomić Sąd lub dr. Pordesa, Kołomyja. 5988

Sąd okręgowy.

Kołomyja, 18. czerwca 1923.

T. 88/23. Iwan Żmurko, urodzony 29. maja 1875 w Mikulińcach, jako żołnierz austrjacki w niewoli rosyjskiej przepadł bez wieści. Udzielić wiadomości Sądowi, lub dr. Mannowi, Śniatyn. 5987

Sąd okręgowy.

Kołomyja, 6. czerwca 1923.

L. cz. T. IV. 63/23/2 Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Antoni Piecuch, syn Macieja i Agnieszki urodzony w roku 1881 w Siennej powiat Żywiec robotnik w Pietrzykowicach zaginął na wojnie światowej jako żołnierz kompanji budowlanej 6/57 i od października 1918 niema o jego życiu żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć można, że istnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. zarządza się na wniosek żony jego postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, by o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. — Antoniego Piecucha wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej" Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. 6040

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Wadowice, dnia 5 kwietnia 1923 r.

L. cz. T. IV. 44/23/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Bartkowski syn Józefa i Anny urodzony w roku 1885 w Stryszowie powiat Wadowice rolnik w Budzowie zaginął na wojnie światowej jako żołnierz 16 p. obrony krajowej i od listopada 1914 niema o jego życiu żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy, że istnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. zarządza się na wniosek żony jego postępowanie, celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Jana Bartkowskiego wzywa się aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej" Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. 6039

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Wadowice, dnia 20 marca 1923 r.

L. cz. T. IV. 38/23/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Franciszek Pokładnik syn Franciszka i Zofji urodzony w roku 1884 w Janowicach powiat Biała cieśla tamże biorąc udział w wojnie światowej jako żołnierz 17 Baonu zapasowego austrjackiej armji ostatnią kartkę do żony napisał 20 stycznia 1915 poczem o życiu jego niema już żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy, że istnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. zarządza się na wniosek żony jego postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Franciszka Pokładnika wzywa się aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej" Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Wadowice, d. 16 marca 1923 r. 6038

L. cz. T. IV. 77/23/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego i małżeństwa za rozwiązane. Józef Lenart syn Wojciecha i Marji urodzony w roku 1885 w Zasani powiat Myślenice rolnik tamże zaginął na wojnie światowej jako żołnierz 56 p. p. i od września 1914 niema o jego życiu żadnej wiadomości. Gdy zatem można przyjąć że zaistnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. i z § 122 k. c. zarządza się na wniosek żony jego postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego a małżeństwa między nim a wnioskodawczynią dnia 26 stycznia 1910 zawartego za rozwiązane. Ogłasza się przeto wezwanie aby o zaginionym udzielono wiadomości Sądowi lub Dr. Bronisławowi Huppertowi adwokatowi w Wadowicach którego ustanawia się kuratorem zaginionego i obrońcą węzła małżeńskiego. Józefa Lenarta wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej" Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. 6037

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Wadowice, dnia 10 kwietnia 1923 r.

T. 18/23 Jan Missler syn Jana urodzony w Żwałowicach 1873 zamieszkały w Przemyślu wojskowy 1899 wydalił się w niewiadomym kierunku i nie daje wiadomości. Zarządzając postępowanie celem uznania go za zmarłego i rozwiązania małżeństwa wzywa się, by do roku od ogłoszenia Sądowi albo Drowi Goldfarbowi adwokatowi w Przemyślu kuratorowi i obrońcy węzła małżeńskiego udzielono wiadomości o zaginionym poczem na ponowną prośbę wyda Sąd ostateczne orzeczenie, 6073

Sąd okręgowy.

Przemyśl, dnia 18 czerwca 1923.

FIRMY.

Фірм. 547/2?. Стов. II. 111. Фірма Спілка ощадности і позичок в Переровi стоваришене з необмеженою порукою. Устопали з заряду Іван Чутак, Петро Савчук, Василь Микитюк, Андрій Скальчук і Іван Кубаєвич а на загальних зборах 31 червня 1922 вибрано Тимофія Савчука, Гриця Микитюка, Андрія Лесінского, Михайла Чушак і Марія Савчука членами управи. Вписано 11 грудня 1922.

Суд окружний

Коломия, 11 грудня 1922 5116

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE.

akcjonarjuszów Ski Akc. „JAN BUJAK — fabryka przyrządów mierniczych S. A. we Lwowie", odbędzie się we Lwowie dnia 25. sierpnia 1923 o godz. 16 w lokalu Gazu Ziemnego przy ul. Leona Sapiehy l. 3 z następującym porządkiem dziennym: 1) odczytanie protokołu ostatniego Walnego Zgromadzenia akcjonarjuszów, 2) stwierdzenie pełnego wpływu z akcji II. em., 3) zmiana statutu §§: 6, 8, 15, 21, 4) podwyższenie kapitału akcyjnego z kwoty Mp. 60,000.000.— do Mp. 600,000.000.— przez wydanie III. Em 54.000 sztuk akcji po Mp. 10.000.—, 5 wnioski. — Ponieważ wszystkie akcje I. i II. Em. znajdują się w depozycie Gazu Ziemnego — przeto akcjonarjusze zamierzający wziąć udział w Nadzwyczajnem Walnem Zgromadzeniu zechcą zgłosić się do Gazu Ziemnego po odbiór legitymacji w godzinach biurowych. — Za Radę Nadzorczą Komitet Wykonawczy. 6063

Sprawozdanie rachunkowe za r. 1922. Powszechnego Akcyjnego Towarz. Ubezp. „ANKER" w Wiedniu.

WYKAZ MAJĄTKU ZA ROK 1922.

Dział życiowy.

Aktywa: Gotówka K. 255,451.016.99. — Wierzytelności bankowe K. 19.087.654.66. Realności wartości książkowej K. 16,075.530.47. Papiery wartościowe K. 2.177,410.203.82. Zaliczki hipoteczne K. 125,886.444.70. Pożyczki na własne polisy K. 18,101.339.82. Fundusze na dożycie K. 1,940.032.66. Wierzytelności u reasekuratorów K. 27,698.519.45. Wierzytelności: w oddziałach własnych K. 365.320.221.32, u ubezpieczonych tytułem premii K. 12,483.981.11. Tytułem odsetek K. 23,908.490.19. Wartość inwentarza (odpisano). Rozmaite pozycje 69.913.441.65.

Pasywa: Kapitał zakładowy (całkowicie zapłacony) K. 5,000.000. Zysk rezerwowy kapitałów: Fundusze rezerwowe 2,500.000. Rezerwa zysku K. 4,400.000. Rezerwa nieruchoma K. 470.000. Fundusz dla ocenienia wartości budynków K. 250.000. Fundusz różnic kursowych K. 79,473.223.22. — Rezerwa premjowa K. 1.097,162.902.21. Uzupełniająca rezerwa premjowa dla zniżenia stopy procentowej 1.350.000. Przeniesienie premji K. 183,635.410. Przedwczesne wypłaty K. 302,172.285.84. Rezerwa dla niezałatwionych wypłat szkodowych po potrąceniu udziału reasekuratorów 24,850.069.38. Fundusz dywidend ubezpieczonych 7,198.990.49. Fundusz na dożycie K. 3.705.442.02. Fundusz dla poparcia K. 110.000. Rezerwa należytości administracyjnej na dożycie K. 30.837.69. Wierzytelności reasekuratorów K. 119.788.953.13. Odsetki z przeniesienia K. 5,030.684.84. Rozmaite pozycje 1.008,167.517.24. Saldo oddziału elementarnego K. 262,749.256.25. Nadwyżka z rocznego obrotu K. 5,231.295.53.

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT ZA ROK 1922.

Dział życiowy.

Przychody: Przeniesienie funduszów z roku zeszłego: Rezerwa premjowa K. 353.052.272.46. Uzupełniająca rezerwa premjowa dla zniżenia stopy procentowej K. 1,350.000. Premje z przeniesienia K. 28,534.793.80. Przedwczesne wypłaty K. 86,775.053. Fundusz na dożycie 5,031.263.56. Rezerwa należytości administracyjnej na dożycie K. 30.837.69. Rezerwa kapitału K. 2,500.000. Rezerwa zysku K. 4,400.000. Nieruchoma rezerwa K. 470.000. Fundusz dla ocenienia wartości budynków K. 250.000. Fundusz dywidend ubezpieczonych K. 7.198.990.49. Fundusz różnic kursowych K. 612.496.59. Rezerwa dla nie załatwionych wypłat szkodowych z roku zeszłego po potrąceniu udziału reasekuratorów 22,879.281.69 K. — Przychody premijne po potrąceniu reasekuracyjnych premji 1.266,018.985.18 K. — Przychód lokacji kapitałów: odsetki książkowe K. 33.476.918.97. Odsetki od pożyczek na polisy K. 931.182.26. Odsetki od pożyczek hipotecznych K. 14,562.753.45. Odsetki od papierów wartościowych K. 13,931.573.52. Przychody od realności K. 6,030.887.69. Inne przychody: Należytości polisowe i stemplowe K. 82,853.993.81. — Zysk kursowy K. 482,252.604.12. Rozmaite przychody K. 362,541.641.50. Przekazanie z oddziału elementarnego K. 64,284.391.52.

Rozchody: Wypłaty płatnych ubezpieczeń i rent po potrąceniu udziału reasekuratorów K. 25,456.724.03. Wypłaty za zakupno polis po potrąceniu udziału reasekuratorów 3,416.594.20. Wydatki po potrąceniu bonifikacji reasekuratorów: Koszta akwizycyjne (z bieżącego roku zupełnie pokryte) K. 265,394.625.65. — Bieżące koszta administracyjne K. 543, 670.134.31. Koszta za inkaso K. 4.543.186.88. Koszta lekarskie 19,255.028.62 K. Podatki i należytości stemplowe K. 61.008.570.24. Odpisy i inne wydatki K. 204.794.601.34. Rezerwa dla niezałatwionych wypłat szkodowych po popotrąceniu udziału reasekuratorów: z lat poprzednich K. 13,656.096.25. Za rok bieżący K. 11,193.973.13. Stan finansów z końcem roku bieżącego: Rezerwa premjowa po potrąceniu udziału reasekuratorów K. 1,097,162.902.21. Uzupełniająca rezerwa premjowa dla zniżenia stopy procentowej K. 1,350.000. Premje z przeniesienia po potrąceniu udziału reasekuratorów 183.635.410. Przedwczesne wypłaty K. 302,172.285.84. Fundusz na dożycie 3,705.442.02. Rezerwa należytości administracyjnej na dożycie K. 30.837.69. — Rezerwa kapitału K. 2,500.000. Rezerwa zysku K. 4,400.000. Nieruchoma rezerwa K. 470.000. Fundusz dla ocenienia wartości budynków K. 250.000. Fundusz dywidend. ubezpieczen. 7,198.990.49 K. Fudusz różnic kursowych 79,473.223.22 K. Nadwyżka z rocznego obrotu K. 5,231.295.53. 6080

Wezwanie do składania ofert.

Szefostwo Intendantury D. O. K. Nr. IX. w Brześciu n/B., ul. Trzeciego Maja zamierza oddać w drodze nieograniczonego przetargu publicznego dostawę poniżej wyszczególnionych artykułów:

L. poz.	Ilość i rodzaj artykułów w wagonach 10 tonnowych	Jakość	Termin dostawy	Wymagane jest podanie ceny za 1 kg. franco loco wagon OZG. N IX. Brześć nB.	Odbiór dostawy na s ąpi
1	Mąka żytnia 70 prc. — 80 wagonów	Jakość artykułów jest określona bliżej w „Zestawieniu warunków specjalnych", obowiązujących dla niniejszej dostawy, które to zestawienie można przeglądnąć w Szefostwie Intendantury D. O. K. Nr IX. w Brześciu nad Bugiem.	40 wagonów we wrześniu i 40 wag. w październiku	Podać cenę 1 kg franco loco wagon OZG. IX wg. not giełdy	OZG N. IX
2	Mąka pszenna 60 prc 12 wagonów		12 wag we wrześniu	dtto	dtto
3	Owies 270 wagonów		100 wag we wrześniu, 170 wagonów w październiku	dtto	dtto
4	Kasza jęczmien. 5 wagonów		5 wag. we wrześniu	dtto	dtto
5	Pęcak 5 wagonów		dtto	dtto	dtto
6	5 wagonów kaszy hreczanej		dtto	dtto	dtto
7	10 wagonów fasoli		dtto	dtto	dtto
8	5 wagonów grochu		dtto	dtto	dtto
9	Tłuszcz (słonina) 12 wagonów		dtto	dtto	dtto
10	Kawa konserwowa 6 wagonow		3 wag. we wrześniu i 3 wag. w październiku	dtto	dtto
11	Cebula suszona 1 wag		we wrześniu	dtto	dtto
12	Jarzyna suszona 1 wag.		dtto	dtto	dtto
13	Mydło do prania 5 wagonów		dtto	dtto	dtto

Oferty na części tej dostawy są dopuszczalne. — Oferty w z z próbkami ustawowo ostemplowane wraz z dowodem złożenia wa um, zalakowane, zaopatrzone adresem oferenta i wyszczególnieniem ykułu, a sporządzone na urzędowym formularzu, którego użycie jest o wiązującem, wpłynąć muszą do Szefostwa Intendantury D. O. K. Nr IX w Brześciu nąd Bugiem, najpóźniej do dnia 24 sierpnia 1923 r. go przed południem, w którym to terminie rozpocznie się rozprawa wa i nastąpi komisyjne otwarcie ofert. — Oferty złożone po upły go terminu nie będę rozpatrywane. W razie negatywnego wynik targu ofertowego odbędzie się przetarg ustny.

Termin odbycia się przetargu ustnego, wzgl. ostatecznego przet ustnego poda do wiadomości oferentów Komisja Przetargowa. Do ud łu w ostatecznym przetargu ustnym dopuszczeni będą oprócz oferent którzy brali udział w przetargu ofertowym i w przetargu ustnym tak wszyscy inni oferenci, którzy złożą do dnia i godziny, w którym nast otwarcie ostatecznego przetargu ustnego odpowiednie oferty wraz z dowodem stwierdzającym uskutecznienie wpłaty przepisanego wadjum.

Treść uchwał Komisji Przetargowej podaną zostanie do wiadomości oferentów — bezpośrednio po ukończeniu przetargu ofertowego, uwiadomienie — zaś o ewentualnym przyjęciu ich ofert zostanie im przesłane bezzwłocznie po wyrażeniu decyzji, co do oddania niniejszej dostawy przez Szefa Intendantury OK. Nr. IX względnie przez Szefa Dep. VII. Int. M. S. Wojsk.

Wysokość wadjum ustala się na 3% wartości zaoferowanej dostawy, licząc wedle cen podanych w ofercie, wysokość zaś kaucji na 5% wartości — przyznanej dostawy, licząc wedle cen ustalonych w umowie.

Wadjum należy składać w Kasie Skarbowej w Brześciu nad Bugiem lub w Komisji Gospodarczej Okr. Zakł. Gosp. Nr. IX. w Brześciu nad Bugiem ul. Trzeciego Maja 47.

Dla niniejszego przetargu obowiązujące są następujące przepisy:

1) Zestawienie warunków ogólnych, obowiązujących przy dostawach wojskowych,

2) Zestawienie warunków specjalnych przy dostawach wojskowych,

3) Urzędowy wzór oferty, którego użycie jest obowiązującem,

4) Przepisy o warunkach, obowiązujących przy składaniu ofert na dostawy wojskowe, oraz zbiór innych przeznaczonych dla oferentów wyjaśnień.

Przepisy powyższe wystawione będą dla wglądu oferentów począwszy od dnia 10. sierpnia b. r. w godzinach urzędowych w Szefostwie Intendantury DOK. Nr. IX., Wydział Żywnościowy.

Ewentualnych dodatkowych wyjaśnień (informacji) zasięgnąć będzie — można codziennie, z wyjątkiem niedzieli i świąt od godz. 13-ej do 14-ej, również w Szefostwie Intendantury OK. Nr. IX., Wydział Żywnościowy.

Władza wojskowa zastrzega sobie w zupełności prawo oceny i wyboru przedłożonych ofert.

Brześć n/B., dnia 1 sierpnia 1923 r. 6062

SZEFOSTWO INTENDANTURY OK. NR. IX.
L. dz. 15942 Int. II. Żywn.

Redaktor odpowiedzialny: JERZY KONARSKI. Należytość pocztową opłacono ryczałtem. Drukarnia Polska, Lwów, ul. Czarneckiego 3